

Postbus 90155
5200 MG Den Bosch

Datum Uw kenmerk

Onskenmerk
A-22-89 FB/am

Doorkiesnummer

21 juni 1993

Onderwerp:

Geachte heer Ficq.

In deze brief wil ik mijn instemming betuigen met het door U (vanaf 26 februari j.l.: Uw kenmerk: Kab. 01/5068/93) voorgenomen onderzoek naar aanleiding van hetgeen door Ing. A.M.L. van Rooij te Sint Oedenrode naar voren is gebracht over milieucriminaliteit en het impregneren van hout. Ik ben niet bij machte om de kwestie op haar chemische merites te beoordelen, maar herken wel criminologisch interessante aspecten die mogelijkserwijs bij Uw beoordeling een rol kunnen spelen.

De vraag waarmee van Rooij mij benaderde luidde:
is hier sprake van georganiseerde misdaad?

Het antwoord op deze vraag hangt uiteraard af van de inhoud die we dit begrip willen geven. Als we het systematisch gebruik van fysiek geweld als maatstaf nemen, nee: dan (nog) niet. Als we letten op patronen van samenwerking tussen malafide ondernemers (of ondernemers met een malafide sector) en de overheid, dan wel. Op grond van enkele gesprekken en kennisname van onderdelen van diens zeer uitvoerige dossier, kom ik tot de slotsom dat van Rooij met tenminste twee regelmatigheden te maken heeft die ook in de literatuur blijken. De eerste heeft betrekking op grote milieudelicten. Bij welhaast geen modern delict is de rol van bezorgde burger zo belangrijk als hier. Erg ontwikkeld is die waakhondfunctie bij ons nog niet, tenminste als we die vergelijken met de Verenigde Staten.

In de literatuur (zie o.a. A.A. Block & F. Scarpitti: Poisoning for Profit. 1985) blijkt dat dit proces altijd begint bij het hardnekkig drijven van nogal bijzondere eenlingen. Zij proberen medestanders voor hun standpunten te winnen, maar ondervinden geduchte weerstand van de bedrijven of de branche waarop zij zich richten. Ze worden genegeerd, voor ondeskundig uitgemaakt, hun motieven worden verdacht gemaakt en ze worden geïntimideerd. Uit zijn relaas maak ik op dat de heer van Rooij thans ook ruimschoots met het laatste te maken heeft.

De tweede herkenning geldt de houding van de overheid. Bij georganiseerde misdaad denkt men vaak aan regelrechte omkoping of chantage van ambtenaren, maar dat hoeft geenszins het geval te zijn. Vaak komt het voor dat malafide bedrijven samengaan met de overheid omdat hun belangen parallel lopen en een probleem wordt opgelost. In de criminologische literatuur wordt dat verschijnsel collusie genoemd (zie dr G. van de Heuvel, Onderhandelen of straffen, 1983).

Van Rooy's hypothese dat in het onderhavige geval enkele bedrijven met het impregneren van hout een milicudoelstelling van de overheid tegemoet kwamen en dat men onder de vorige minister van VROM een convenant heeft gesloten; dat nu gebleken is dat het impregneren in feite gevaar oplevert; dat

men toch niet op de afspraak terugkomt omdat er te veel aan goodwill en prestige is geïnvesteerd. Dit alles komt mij voor als geloofwaardig.

Ik word in dat geloof gesterkt door de categorische afwijzing van eerst minister Alders en nu minister Hirsch Ballin om op van Rooij's brieven in te gaan en wel zonder argumenten. Begrijpen kan men het wel. Van Rooij is uiterst vasthoudend en komt steeds met nieuwe correspondentie. Naar de mate waarin hij meer gelijk heeft is dat voor degenen die zijn correspondentie beantwoorden des te vervelender. Een werkelijke uitweg komt pas in zicht wanneer de kwestie serieus wordt onderzocht.

Ter wille van de bestrijding van collusie is het goed dat thans met zo'n onderzoek wordt begonnen.

Hoogachtend,

Prof. dr. F. Bovenkerk
(criminoloog)

C.c.

Veld- en Milieupolitie te Boxtel, t.n.v. de heer J. Hurkmans,
Nergena 5. 5282 JE Boxtel
Ing. A.M.L. van Rooij, 't Achterom 9a, 5491 XD Sint Oedenrode

In deze brief schrijft criminoloog prof. dr. F. Bovenkerk letterlijk het volgende:

"Ik word in dat geloof gesterkt door de categorische afwijzing van eerst minister Alders en nu minister Hirsch Ballin om op van Rooij's brieven in te gaan en wel zonder argumenten."

"Ter wille van de bestrijding van collusie is het goed dat thans met zo'n onderzoek wordt begonnen."

Het is deze CDA-minister E.M.H. Hirsch Ballin geweest die vanaf 1992 tot op de dag van vandaag weigert inhoudelijk te reageren op mijn feitelijk zeer goed onderbouwde brieven over deze massale vergiftiging (genocide) via houtimpregneerbedrijven als dekmantel om daarmee de aandeelhouders van onder andere Shell met miljarden euro's onrechtmatig te verrijken.

Het is deze CDA-minister E.M.H. Hirsch Ballin geweest die de hoofdofficier van Justitie mr. C.R.L.R.M. Ficq onder politieke druk heeft gezet en heeft geëist dat hij deze brief d.d. 21 juni 1993 van criminoloog prof. dr. F. Bovenkerk niet mag beantwoorden omdat dit dan zijn kop zou gaan kosten.

Feit 4

Prof. dr. E.M.H. Hirsch Ballin is vanaf 1 januari 1995 tot aan zijn hernieuwde aanstelling als minister van justitie op 22 september 2006 voorzitter geweest van Stichting Achmea Slachtoffer en Samenleving (**zie achter tab 33**). In die 11 jaar heeft hij binnen de top van Achmea zeer veel contacten opgebouwd.

Hij moet toen hebben gedacht: wat mij in 1992 niet is gelukt om A.M.L. van Rooij 100% geestesziek verklaard te krijgen moet mij nu beslist gaan lukken met behulp van bedrijfsarts H. Mol van Achmea in samenspanning met J. Oerlemans (mijn directe leidinggevende) en R. Fonville (mijn hogere leidinggevende, tevens bedrijfsdirecteur).

Kort na 22 september 2006 begon mijn directe leidinggevende J. Oerlemans mij dan ook al hetzelfde te benaderen als in 1992 werd gedaan door GGD arts H. Jans en ook nog met soortgelijke woorden, te weten:

"ik maak mij zorgen over uw gezondheid, ik raad u aan om u daarop te laten onderzoeken door bedrijfsarts H. Mol van Achmea-Arbo"

De heer J. Oerlemans deed dit met de wetenschap dat ik nagenoeg nooit ziek ben en hijzelf veel meer ziek is dan ik. De heer J. Oerlemans heeft daarbij vanaf dat moment (twee jaar geleden) tot op heden de volledige ondersteuning gehad van R. Fonville (mijn hogere leidinggevende, tevens bedrijfsdirecteur) en P. Wertelaers (mijn HRM vertegenwoordiger). De manier waarop zij met gedrieën met misbruik van mijn eigen collega's achter mijn rug om hebben geprobeerd om met behulp van Achmea bedrijfsarts H. Mol mijn "100% geestesziek verklaring" gerealiseerd te krijgen, zodat minister van justitie prof. dr. E.M.H. Hirsch Ballin mij daarna kan oppakken en in een isoleercel kan laten platspuiten (hetgeen hij in 1992 al wilde maar is mislukt) zijn erger geweest als dat in bijvoorbeeld Rusland nog als mogelijk wordt geacht. Ik overdrijf daarbij niet want ik beschik over meer dan 10 dikke ordners aan feitelijke bewijzen die ik om veiligheidsredenen op meerdere plaatsen heb neergelegd. Ik heb daarbij de afspraak gemaakt dat als er iets met mij, mijn gezin of mijn moeder mocht gebeuren al die bewijzen tezamen met deze brief aan u wereldkundig zal worden gemaakt.

Het moge u duidelijk zijn dat dit voor G. Kleisterlee als hoogste President van de Koninklijke Philips N.V. verzwegen moet blijven en dat daarom mijn vele klachten daarover aan hem structureel voor hem zijn achtergehouden, zelfs door zijn eigen secretaresse. Dit des te meer bij recente gerechtelijke uitspraak (door mij gewonnen) het tegenovergestelde is komen vast te staan.

Het is allemaal begonnen in het kabinet Lubbers III.

Wim Kok was toen minister van financiën en Jan Pronk minister van ontwikkelingssamenwerking. Deze twee ministers waren toentertijd op de hoogte van het feit dat de "Bestrijdingsmiddelenwet" ernstige tekortkomingen kende. De wet houdt bij de toelating van een bestrijdingsmiddel geen rekening met de niet werkzame chemische stoffen en de milieu- en gezondheidsgevolgen, van zowel de werkzame als de niet werkzame chemische stoffen, wanneer die in de afvalfase zijn beland. Met deze tekortkomingen kan dus elk soort gevaarlijk afval worden omgezet tot het product 'bestrijdingsmiddel' om het vervolgens duur te verkopen en op een ongecontroleerde wijze, al dan niet via tijdelijke producten, in water, bodem en lucht te dumpen. De metaalindustrie en ertssmelterijen hebben deze tekortkomingen in de "Bestrijdingsmiddelenwet" optimaal benut. Hoogproblematisch gevaarlijk afval, vol zwarte lijststoffen als arseenzuur en chroomtrioxide, hebben ze op deze wijze weten om te zetten tot het product

'bestrijdingsmiddel'. Geen duizenden euro's per ton meer betalen voor eeuwige opslag, maar verkopen voor zo'n vijf euro per kilogram moet de gedachte geweest zijn. En ook: ons kan niets gebeuren, de minister van VROM is toch verantwoordelijk voor die tekortkomingen in de Bestrijdingsmiddelenwet en dus voor alle daaruit voortvloeiende milieu- en gezondheidsschade.

Met deze achtergrondkennis heeft Kabinet Lubbers III onder leiding van voormalig milieuminister Alders in juni 1992 het "Rio de Janeiro protocol" tot stand gebracht en ondertekend. Onder de dekmantel van 'behoud van de regenwouden' heeft Alders verduurzaamd hout als geschikt alternatief aangeprezen. Milieuorganisaties waaronder de Vereniging Milieudefensie volgden Alders daarin blindelings. Landelijke milieucampagnes, en de enorme publiciteit hierover, hebben in Nederland geleid tot een werkelijke rage. Deze campagnes stimuleerden de aanschaf en het gebruik van geïmpregneerd hout door de consument. Coniferen en beukenhagen werden veelal gerooid en nauwelijks nog gebruikt als erfafscheiding. Geïmpregneerd hout kwam daarvoor in de plaats. Tegels en klinkers in de tuin werden vervangen door tegels van geïmpregneerd hout. Zelfs kinderspeeltoestellen, picknicktafels, vlonders, beschoeiingen, huizen en gehele woonwijken werden gebouwd van geïmpregneerd hout. Dat hiermee onze regenwouden werden behouden heb ik nooit begrepen en is ook nooit aangetoond. Wel is het zo dat de metaalindustrie en ertssmelterijen op deze wijze haar levensgevaarlijk afval, dat met de best bestaande techniek uit het milieu moet worden geweerd, jaarlijks met miljoenen kilogrammen in het milieu hebben kunnen dumpen. Onder de dekmantel van 'komo-keur' heeft onze minister van VROM in de vorm van milieusubsidie daarvoor zelfs miljoenen guldens aan gemeenschapsgeld uitgegeven.

Dit al jarenlang voortdurende en door de overheid gedoogde proces heeft intussen al ons sloophout en rioolslib sterk vergiftigd met levensgevaarlijke afval van de metaalindustrie en ertssmelterijen. De minister van VROM is verantwoordelijk en aansprakelijk voor een niet meer te betalen milieu- en gezondheidsschade als gevolg daarvan. Voormalig minister-president Kok en voormalig milieuminister Pronk moeten gedacht hebben; we kunnen deze truc nog wel een keer uithalen maar nu met 'groene stroom'. Onder de dekmantel van 'CO2 reductie' noemen wij dit sterk vergiftigd sloophout en rioolslib 'biomassa' voor de opwekking van 'groene stroom'. Onder leiding van milieuminister Pronk is het Kyoto-protocol tot stand gebracht en ondertekend. Wij zorgen er vervolgens voor dat milieuorganisaties zoals Vereniging Milieudefensie, weer landelijke campagnes gaan voeren. Deze landelijke campagnes en de enorme publiciteit erover heeft in Nederland wederom geleid tot een rage. Iedereen moet groene stroom inkopen anders ben je verdacht. In werkelijkheid worden jaarlijks miljoenen kilogrammen levensgevaarlijke zware metalen zoals arseen en chroom VI in sloophout en rioolslib verder verspreidt via uitstoot naar de lucht vanuit de kolengestookte elektriciteitscentrales en via het vrijkomende vliegase en bodemas in de cement, beton, asfalt en zelfs stenen, 'green bricks' genaamd. Dit omdat men zware metalen niet kan verbranden.

Onder de dekmantel van "CO2 reductie" wordt ook hier weer door onze minister van VROM miljoenen guldens aan gemeenschapsgeld uitgegeven in de vorm van terugbetaling REB-belasting.

Bij brieven van 22 april 2002 (kenmerk: VROM/22042/VZ) en (kenmerk: EZ/22042/VZ) en (kenmerk: WK/22042/VZ) heb ik verantwoordelijk minister J.P. Pronk van VROM en verantwoordelijk minister A. Jorritsma-Lebbink van EZ en verantwoordelijk Minister-President W. Kok daarvan op de hoogte gebracht (**zie achter tab 30**). Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. In mijn brief d.d. 22 april 2002 aan voormalig minister President W. Kok, die nu hoge commissaris is bij Shell, heb ik daarover letterlijk het volgende geschreven:

**Aantekenen met ontvangstbevestiging
Tevens verstuurd per fax 020 - 6156784**

**Staat der Nederlanden
Minister-President W. Kok,
Postbus 20001,
2500 EA 's-Gravenhage.**

**OPEN BRIEF
persoonlijk en
in handen.**

Sint Oedenrode, 22 april 2002.

Ons kenmerk: WK/22042/VZ.

Betreft: Dringend verzoek om maatregelen te treffen dat Minister Jorritsma (EZ) en Minister Pronk (VROM) het kolenconvenant met de branche-organisatie EnergieNed en de vijf producenten niet ondertekenen. Dit omdat deze Ministers van een demissionair Kabinet dergelijke grote beslissingen niet mogen nemen.

Geachte Heer Kok,

Mede namens ondergetekende als natuurlijk rechtspersoon laat ik u hierbij toekomen:

- I. Mijn brief van 22 april 2002, kenmerk: EZ/22042/vz, aan Minister Jorritsma-Lebbink van Economische Zaken (2 pagina's).**
- II. Mijn brief van 22 april 2002, kenmerk: VROM/22042/vz, aan Minister Pronk van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (10 pagina's).**

Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als geheel herhaald en ingelast te beschouwen.

Gezien die inhoud en uw jarenlange actieve rol in deze "chemische genocide" op miljoenen mensen verzoek ik u ervoor te zorgen dat opgemeld kolenconvenant niet door de ministers Jorritsma (EZ) en Pronk (VROM) worden ondertekend. Dit omdat ministers van een demissionair Kabinet dergelijke grote beslissingen überhaupt niet mogen nemen.

Tevens verzoek ik u mij dat per kerend schrijven schriftelijk te bevestigen.

Openbaarheid.

Om te voorkomen dat deze 'chemische genocide' door toedoen van minister J.P. Pronk, minister A. Jorritsma-Lebbink en Minister-President W. Kok nog miljoenen

mensen meer zal gaan treffen heb ik deze brief aan verantwoordelijk Minister-President W. Kok bij de stichting Sociale Databank Nederland op internet laten plaatsen op adres: www.sdnl.nl/ekc-convenant3. Ook uw antwoord op dit verzoek zal bij de stichting Sociale Databank Nederland op internet worden geplaatst.

Hoogachtend,
Ecologisch Kennis Centrum B.V.
voor deze,

ing. A.M.L. van Rooij,
directeur.

C.C.

- Dhr. W. Kok, Minister-President
- Mevr. A. Jorritsma-Lebbink, Minister van Economische Zaken.
- Mr. H.D. Tjeenk Willink, Vice president van de Raad van State.
- De Vaste Commissie van Justitie van de Tweede Kamer.
- De Eerste Kamer der Staten Generaal.
- Mevr. A. Derkx, voorz. Stichting tot behoud leefmilieu Buggenum, Haelen, Horn, Nunhem en naaste omgeving.
- Drs. A. van Bergen, vrijwillige milieurecherche Nijmegen.
- Stichting sociale Databank Nederland
- Katholiek Nieuwsblad.
- Kleintje Muurkrant.
- De Cobouw.
- Twee Vandaag.
- De Loss TV
- De ANP/GPD
- De gemeenteraad van Sint Oedenrode.

Bijlagen:

Dit schrijven bevat de bijlagen I en II, bestaande uit 12 pagina's.

Op deze brieven d.d. 22 april 2002 hebben verantwoordelijk minister J.P. Pronk van VROM en verantwoordelijk minister A. Jorritsma-Lebbink van EZ en verantwoordelijk Minister-President W. Kok nooit gereageerd. Daarmee is feitelijk komen vast te staan dat zij onder druk van de multinationale industrie en met name Shell, omwille van miljardenwinsten voor de aandeelhouders van Shell, als zodanig hebben gehandeld en hun politieke bevoegdheden daarmee in zeer ernstige mate hebben misbruikt. Dit verklaart ook waarom Minister-President Wim Kok, nadien Minister van Staat en hoge commissaris bij Shell, ING-bank en KLM moest worden.

Om bovengenoemde '*chemische genocide*' op de gehele wereldbevolking gerealiseerd te krijgen onder de duurzame dekmantels van "Rio de Janeiro protocol" in juni 1992 en "Kyoto-protocol" in 1997 hebben de voorzitters van deze bijeenkomsten, te weten: minister J.G.M. Alders van VROM (PvdA) en minister J.P. Pronk van VROM (PvdA) daarover alle landen uit de gehele wereld opzettelijk onjuist voorgelicht. De waarheid daarover mag nooit naar buiten komen. Dat moet kost wat kost in de doofpot blijven.

Bij brief d.d. 3 mei 2002 (kenmerk: PF/03052/br) informeerde ik P. Fortuyn over die waarheid. Betreffende brief (zonder bijlagen) vindt u bijgevoegd

(zie achter tab 31). Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. In die brief staat letterlijk het volgende geschreven:

Aantekenen met ontvangstbevestiging

Aan: P. Fortuyn,
G.W. Burgerplein 11,
3021 AT Rotterdam.

Sint Oedenrode, 3 mei 2002.

Ons kenmerk: PF/03052/br.

Geachte heer Fortuyn,

Zeer geschokt ben ik over de wijze waarop Wim Kok, Frits Bolkesteijn, de PvdA, etc, u persoonlijk beschuldigen. U spreekt namelijk de waarheid.

Wim Kok (PvdA), Jan Pronk (PvdA), A. Kosto (PvdA), Tjeenk Willink (PvdA), etc. hebben met de hulp van dit paarse kabinet de gehele politiek, de gehele rechterlijke macht en het gehele O.M. corrupt gemaakt en ons gehele land vergiftigd met uiterst giftige kankerverwekkende stoffen. Dit alles met misbruik van grote bedragen aan gemeenschapsgeld (subsidie) onder de dekmantels als ecologisch, milieuvriendelijk, biomassa, groene stroom, duurzaam, CO₂-reductie, komo-keur, milieubeton, secundaire brandstof, hergebruik, Rio de Janeiro protocol en Kyoto-protocol. Dit alles heeft zich in gang gezet vanuit kabinet Lubbers III, waarin Wim Kok minister van Financiën was, en Jan Pronk minister van Ontwikkelings-samenwerking.

Het zijn juist zij, de PvdA, maar ook de gesetelde CDA in Brabant en Limburg, die een groot gevaar vormen voor onze maatschappij en het leefbaar houden van ons land. De volgende bijgevoegde stukken maken dat volstrekt duidelijk:

- I. Mijn brief van 22 april 2002, kenmerk VROM/22042/vz, aan de minister van VROM, J.P. Pronk (PvdA).
- II. Mijn wrakingsverzoek d.d. 28 januari 2002, kenmerk: Bes/28012/wra, van A. Kosto aan de Raad van State (PvdA).
- III. Mijn brief d.d. 13 april 2001, kenmerk: TEK/13041/vz, aan de Voorzitter van de Tweede Kamer mw. J. van Nieuwenhoven, en haar antwoord daarop (PvdA).
- IV. Mijn klacht d.d. 24 februari 2002 aan de Nationale Ombudsman over Wim Kok (PvdA) en de reactie daarop van die Nationale Ombudsman.
- V. Mijn brief/persbericht d.d. 2 mei 2002 aan milieuwethouder E.H.G.J.M. Huijbregts van Sint Oedenrode (Oorzaak PvdA en CDA).
- VI. Mijn aangifte van 10 april 2002 van het plegen van valsheid in geschrifte van de staatsraden R. Cleton, dr. J.C.K.W. Bartel, mr. R.J. Hoekstra en mr. P. van Dijk, incl. krantenartikelen. (Oorzaak Tjeenk Willink PvdA en voorheen Scholten CDA).

Ik wil u vragen deze stukken met bijlagen goed te bekijken.

Hierbij geef ik u toestemming om alle stukken te gebruiken in uw strijd tegen de huidige criminele gesetelde politieke macht, polderdictatuur genaamd.

Op mijn kennis en ervaring hierover kunt u rekenen, in geval u dat wenselijk acht.

Gaarne ontvang ik uw reactie,

Met vriendelijke groeten,
Ecologisch Kennis Centrum B.V.

voor deze,

Ing. A.M.L. van Rooij,
directeur.

C.c.

- René van den Oord (met dank aan hem).

Drie dagen later is Pim Fortuyn vermoord en is deze brief pas 20 dagen later bij Fortuyn B.V. bezorgd. Moest ik kort daarna op basis van leugens als milieuactivist in de krant komen? Moest W. Kok daarom daarna ook hoge commissaris worden bij TPG?

Om deze "*chemische genocide*" van de gehele wereldbevolking, ten voordele van miljardenwinsten voor met name de aandeelhouders van Shell, ook voor de toekomst veilig te kunnen stellen en via Europa (Europese Grondwet?) in de wereld te kunnen uitbreiden heeft de Nederlandse regering de hierboven beschreven overkoepelende criminele organisatie het Bestuurlijk Landelijk Overleg Milieuhandhaving (BLOM) opgericht. De verwevenheid met onze hoogste bestuursrechtspraak de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is zo groot dat in Nederland hiertegen geen eerlijk proces kan worden gevoerd. De feiten waarop ik dat heb gebaseerd zijn de volgende:

Feit 1

De oorzaak van deze "*chemische genocide*" van de gehele wereldbevolking, ten voordele van miljardenwinsten voor met name de aandeelhouders van Shell, zit hem in het feit dat de Bestrijdingsmiddelenwet geen rekening houdt met de milieu- en gezondheidsschadelijke gevolgen van de in deze bestrijdingsmiddelen toegelaten chemische stoffen, als die bestrijdingsmiddelen in de afvalfase zijn geraakt.

Deze Bestrijdingsmiddelenwet is overeenkomstig de volgende negen stappen tot stand is gekomen:

- 1) Het wetsvoorstel wordt voorbereid door ambtenaren van betrokken ministeries;
- 2) De beoordeling van het uitgewerkte wetsvoorstel door de ministerraad;
- 3) Het akkoord van de ministerraad en de aanbidding aan de Raad van State ter advisering (art. 73 van de Grondwet);
- 4) Het advies van de Raad van State en het voorleggen daarvan aan de Kroon (ministerraad en HM de Koningin);
- 5) Het rapport van De Kroon met een inhoudelijke reactie aan de bewindslieden (ministers en staatssecretarissen);
- 6) De stukken, met een nummer bestaande uit vijf cijfers, die aan het parlement moet zijn voorgelegd voor plenaire behandeling;
- 7) Moties, amendementen, toevoegingen en wijzigingen die op het wetsontwerp in de Tweede Kamer zijn gedaan;
- 8) De goedkeuring van het wetsontwerp door de Tweede Kamer. Het voorleggen aan de Eerste Kamer en de goedkeuring van de Eerste Kamer;
- 9) Publicatie van de Wet in de Staatscourant.

Dit betekent dat:

- De betrokken beleidsambtenaren;
- De vier betrokken ministers van VWS, VROM, SZW en LNV;
- De Raad van Ministers;
- De Raad van State (RvS);
- De Kroon (RvS + Hare Majesteit);
- De Tweede Kamer;
- De Eerste Kamer;

verantwoordelijk en aansprakelijk zijn voor de hierboven beschreven en feitelijk onderbouwde "*chemische genocide*" van de gehele wereldbevolking vanuit Nederland als gevolg van bovengenoemde tekortkoming in de Bestrijdingsmiddelenwet.

Feit 2

Hoe voormalig minister J.G.M. Alders van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer met deze voorkennis is omgegaan ten nadele van het toekomstig leven van miljoenen mensen om daarmee Shell en haar aandeelhouders aan miljarden onrechtmatige winsten te helpen kunt u hieronder lezen.

Bijgevoegd vindt u de "*circulaire betreffende werkprogramma milieumaatregelen bij houtimpregneerbedrijven*" die minister J.G.M. Alders bij brief van 20 mei 1992 door zijn ambtenaar ing. C.M. Moons heeft laten uitgaan aan:

- aan alle betrokken besturen in Nederland die een houtimpregneerbedrijf binnen haar gemeentegrenzen heeft;
- met een kopie aan de Vereniging van Nederlandse gemeenten;
- met een kopie aan het Interprovinciaal Overleg en de afzonderlijke provincies;
- met een kopie aan de Unie van Waterschappen;
- met een kopie aan de waterkwaliteitsbeheerders;
- met een kopie aan de CUWVO;
- met een kopie aan de Regionale Inspecties Milieuhygiëne;
- met een kopie aan de vereniging houtverduurzaming Nederland (VHN)
- met een kopie aan alle houtimpregneerbedrijven in Nederland;

(zie achter tab 11).

Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

In deze voorbrief d.d. 20 mei 1992 schrijft ambtenaar ing. C.M. Moons in opdracht van minister J.G.M. Alders van VROM letterlijk het volgende:

"Voor de duidelijkheid merk ik op dat er in deze circulaire geen uitspraken worden gedaan over de milieuaspecten van verduurzaam hout in de gebruiks- of afvalfase."

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat voormalig minister J.G.M. Alders van VROM daarmee in zeer ernstige mate zijn bevoegdheid heeft misbruikt om daarmee Billiton/Shell met grote winsten van hun levensgevaarlijk afval (vol uiterst kankerverwekkend arseenzuur en chroomtrioxide) af te helpen via de Nederlandse (maar ook Belgische) Houtimpregneerbedrijven als dekmantel. De koninklijke Shell en haar aandeelhouders hebben hieruit vele miljarden euro's aan onrechtmatige inkomsten binnengekregen.

Waar dit alles toe heeft geleid kunt u lezen in het artikel "*Aan die 13 MIO kilo Arsenicum en die 30 MIO kilo Chroom VI kan het niet gelegen hebben*" d.d. 19 januari 2004 van Pamela Hemelrijk (**zie bijlage 1 achter tab 12**) en de vele artikelen daarover in Het Echte Nieuws die u kunt bekijken op internetadres: <http://www.hetechtenieuws.org/bewijzen-gif.php> (**zie bijlage 2 achter tab 12**). Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Feit 3

Mr. F.J.M. Houben die als burgemeester van Luyksgestel deze massale vergiftiging via houtimpregneerbedrijf C. Tissen met misbruik van zijn bevoegdheden dwangmatig onder oplegging van een dwangsom van f 1000,- vanaf 1973 in gang heeft gezet onderhoudt al vanaf 1968 uitstekende relaties met de Nederlandse koninklijke familie. Zo was prinses Christina getuige bij zijn huwelijk met Monique van Lanschot in 1968.

Zo was mr. F. J.M. Houben persoonlijk getuige van het huwelijk van kroonprins Willem-Alexander met Maxima op 2 februari 2002.

(zie bijlagen 1 t/m 3 achter tab 13).

Mr. F.J.M. Houben is als opvolger van Dries van Agt vanaf 22 april 1987 tot 1 oktober 2003 commissaris van de koningin voor Noord Brabant geweest en is vanaf 1 oktober 2004 kamerheer voor Hare Majesteit de koningin in Noord Brabant. Juist vanaf 1987 is mijn buurman Gebr. van Aarle begonnen met het bouwen van een kelder voor zijn houtimpregneerinstallatie zonder een daarvoor vereiste bouwvergunning in strijd met het bestemmingsplan buitengebied op sterk verontreinigde grond. Mijn vele brieven hierover aan de commissaris van de koningin mr. F. J.M. Houben werden niet inhoudelijk beantwoord. Met behulp van het voeren van veel gerechtelijke procedures heb ik het daadwerkelijk impregneren van hout met wolmanzouten bij de Gebr. van Aarle B.V. in ons ecologische gebied van het Dommeldal nog vijf jaar lang kunnen tegenhouden. Echter kort nadat minister J.G.M. Alders van VROM op 20 mei 1992 bovengenoemde "*circulaire betreffende werkprogramma milieumaatregelen bij houtimpregneerbedrijven*" heeft laten uitgaan werd het allemaal snel anders en hebben ik, mijn gezin en mijn ouders maar liefst 16 jaar lang verschrikkelijke tijden meegemaakt. Om u een idee te geven wat wij allemaal hebben moeten meemaken, lees verder:

In de eerste week van augustus 1992 is mijn buurman Gebr. van Aarle B.V. begonnen met het impregneren van hout met wolmanzouten zonder een daarvoor vereiste Hinderwetvergunning (Milieuvergunning) in een

impregneerketel die is gebouwd zonder een daarvoor vereiste bouwvergunning in strijd met het bestemmingsplan buitengebied op sterk verontreinigde grond zonder voorafgaande sanering.

Omdat daarbij zichtbaar grote hoeveelheden stoom vrijkwamen in de buitenlucht en ik door bleef gaan met procederen daartegen heeft een goede kennis van mr. F. J.M. Houben, milieuofficier van Justitie mr. G. Bos, op 18 augustus 1992 hierover een geheime bijeenkomst georganiseerd op het Parket te s-Hertogenbosch.

Toevalligerwijze ben ik twee jaar later aan het geheime besprekingsverslag gekomen, anders had ik dat nooit geweten. Betreffend besprekingsverslag d.d. 2 september 1992 van deze geheime bespreking op 18 augustus 1992 vindt u bijgevoegd (**zie achter tab 14**). Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Dit geheime verslag, dat bol staat met onwaarheden, is tot stand gekomen onder voorzittersschap van de officier van Justitie mr. G. Bos in samenspanning met de volgende personen:

- dhr. G. Broeren Parketsecretaris Parket te s-Hertogenbosch;
- dhr. H. de Vries hoofd milieu-inspectie Noord-Brabant;
- dhr. H. Artz juridisch medewerker provincie Noord-Brabant;
- dhr. V. Ditters hoofd algemene zaken waterschap De Dommel;
- mevr. L. Valk, wachtmeesters rijkspolitie Sint-Oedenrode;
- dhr. M. Saris, wachtmeesters rijkspolitie Sint-Oedenrode;
- dhr. P. Schriek, burgemeester van Sint Oedenrode;
- mevr. H. van Dijk-Eerhart, milieuwethouder van Sint Oedenrode;
- dhr. C. Kerstholt, hoofd Bouwen en Milieu van Sint Oedenrode;
- dhr. G. van Aarle, milieu-technisch medewerker Sint Oedenrode;

Op voorstel de heer H. de Vries hoofd milieu-inspectie Noord-Brabant is in samenspanning met alle andere aanwezigen toen letterlijke het volgende besloten:

"Op voorstel van dhr. de Vries zal door de burgemeester, een medisch milieukundige dhr. Jans om bijstand verzocht worden. Dhr. Jans zal de persoonlijke gevolgen voor zowel de familie van Rooij als voor de familie van Aarle te gaan onderzoeken om hier zo mogelijk aanbevelingen over te doen."

Op 21 augustus 1992 (3 dagen na deze geheime bespreking) kreeg ik laat in de avond ineens een telefoontje van GGD-arts H. Jans die burgemeester P. Schriek goed kende vanuit zijn voorzittersschap bij de GGD in Breda. De heer Jans vertelde mij toen dat hij zich druk maakte over mijn gezondheid en dat hij mij daarover onder vier ogen wilde spreken. Hij vertelde mij verder dat hij daarvoor mijn medische dossier bij de huisarts kon opeisen. Voor bewijs zie bijgevoegd artikel "*Burgemeester schakelt vertrouwensarts in*" uit het Eindhovens dagblad van 1 september 1992 (**zie achter tab 15**). Ik schrok daarvan toen enorm en heb daarover meteen contact gezocht bij zijn leidinggevende directeur M.A.J.M. van Bakel, directeur GGD Stadsgewest Breda. Als bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd zijn brief d.d. 3 september 1992 (nummer: Dir/MvB/SW/u92-4662) aan

ondergetekende (**zie achter tab 16**). Daarin schrijft directeur M.A.J.M. van Bakel letterlijk het volgende:

Geachte heer van Rooij,

De vragen gesteld in uw brief d.d. 25-08-1992 kan ik gemakkelijk beantwoorden.

De heer Jans heeft geheel op eigen verantwoordelijkheid, dus niet als functionaris van de GGD Stadsgewest Breda deze actie ondernomen. Ik ben dus niet op de hoogte van de motieven van de heer Jans om contact te leggen, en de wijze waarop dit heeft plaatsgevonden.

U verder dankzeggend voor de uitgebreide informatie, teken ik,

Hoogachtend

**M.A.J.M. van Bakel, arts
Directeur GGD Stadsgewest Breda**

Ook heb ik daarover direct ir. A.O. Nigten van het Landelijk Milieu Overleg op de hoogte gebracht, die daarover kort daarna een pittige brief aan burgemeester P. Schriek van Sint Oedenrode heeft geschreven. Betreffende brief d.d. 1 september 1992 van ir. A.O. Nigten aan burgemeester P. Schriek van Sint Oedenrode vindt u bijgevoegd (**zie achter tab 17**). Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Bij brief van 25 augustus 1992 heb ik GGD-arts H.W.A. Jans hierover persoonlijk om opheldering gevraagd. Deze brief van mij aan H.W.A. Jans vindt u bijgevoegd (**zie achter tab 18**). Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Tot op de dag van vandaag (na 16 jaar) heeft de heer Jans, ondanks mijn vele verzoeken daarom, nog steeds niet beantwoord.

Het bedrijf dat het hoogproblematisch gevaarlijk afval bij Billiton/Shell ophaalde om het vervolgens met behulp van bovengenoemde tekortkomingen in de Bestrijdingsmiddelenwet om te zetten tot bestrijdingsmiddel superwolmanzout-CO was Hickson Garantor B.V. (thans: Arch Timber protection B.V.). Dezelfde GGD-arts H.W.A. Jans heeft samen met deze Hickson Garantor op 2 november 1992 een rapport opgesteld met als titel "*Monitoring of water vapour mist emissions from Hifix treated timber*" waaruit werd geconcludeerd dat in de wolken vrijkomende stoom bij het bedrijf Gebr. van Aarle B.V. nagenoeg geen arseen en chroom VI bevatten. Dit met de wetenschap dat bij het bedrijf Gebr. van Aarle B.V. hiernaar nooit metingen zijn verricht. Betreffend valselijk opgemaakt rapport werd door de Gebr. van Aarle B.V. weer gebruikt in een door mij aangespannen rechtszaak bij Afdeling Geschillen van bestuur van de Raad van State. Deze politieke rechtbank (die eerder positief heeft geadviseerd over bovengenoemde tekortkoming in de Bestrijdingsmiddelenwet) nam betreffend valselijk opgemaakt onderzoeksrapport van Hickson Garantor aan als zijnde waar en echt

waardoor het bedrijf Gebr. van Aarle B.V. kon doorgaan met het vergiftigen van onze lucht met het kankerverwekkende arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI). Betreffende onderzoeksrapport van Hickson Garantor met bijbehorende voorbrief van Gebr. van Aarle B.V. aan de voorzitter van de Afdeling Geschillen van bestuur van de Raad van State vindt u bijgevoegd (**zie achter tab 19**). Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. In 1993 werd door de provincie Noord Brabant een milieuprijs uitgevaardigd voor degene binnen haar provincie die het meeste had gedaan voor het behoud van het milieu. Vele mensen hadden mij daarvoor opgegeven.

Begin december 1993 kreeg ik van de commissaris van de koningin mr. F.J.M. Houben bericht dat ik buiten de prijzen ben gevallen en dat de "milieuprijs 1993" voor Noord Brabant door hem op 7 december 1993 zal worden uitgereikt aan drs. H.W.A. Jans, milieu-atrs te Breda. Betreffende uitnodiging vindt u bijgevoegd (**zie achter tab 20**). Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Feit 4

Na de moord op Pim Fortuyn heeft de ministerraad onder voorzittersschap van minister President J.P. Balkenende letterlijk het volgende persbericht laten uitgaan:

**Ministerie van Algemene Zaken
Persbericht ministerraad
22 augustus 2003**

INNOVATIEPLATFORM OP 5 SEPTEMBER VAN START

De ministerraad heeft ingestemd met de oprichting van het Innovatieplatform onder voorzitterschap van minister-president Balkenende. Het platform zal plannen opstellen en een visie ontwikkelen teneinde een impuls te geven aan innovatie in Nederland als motor van productiviteitsgroei en economische ontwikkeling. Het kabinet verwacht dat het Innovatieplatform concrete aanbevelingen zal doen die als basis kunnen dienen voor beleidsvorming én -uitvoering. Daarnaast geeft de vorming van het Innovatieplatform een stimulans aan bedrijfsleven en kennisinstellingen om zelf initiatieven te ontplooiën ter versterking van het innovatief vermogen van de Nederlandse economie. Uitgangspunt daarbij is onder meer dat de beschikbare kennis beter wordt benut.

Op de Europese Raad van Lissabon hebben de lidstaten van de Europese Unie de ambitie geformuleerd om de Europese Unie binnen tien jaar te maken tot de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld die in staat is tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang. Tijdens de Europese Raad van Barcelona is deze doelstelling nader uitgewerkt. Zo is onder meer afgesproken dat de uitgaven in Europa voor research and development in 2010 3% van het BBP moeten benaderen. In het hoofdlijnenakkoord van dit kabinet is vastgelegd dat met de oprichting van een Innovatieplatform op nationaal niveau een impuls aan dit streven wordt gegeven.